

Н. О. Глухенька

Скицюк Іван Степанович

СКИЦЮК Іван Степанович (12. 08. 1907, м-ко Чорний Острів Проскурівського пов. Подільської губ., нині с-ще Хмельницького р-ну Хмельницької обл. — 24. 04. 2004, Київ) — майстер декоративно-ужиткового мистецтва. Чоловік *М. Тимченко*, батько [О. Скицюк](#), дід [О. Кулик](#). Заслужений майстер народної творчості УРСР (1986). Премія імені К. Білокур (1998). Учасник 2-ї світової війни. Навчався в Київському художньому училищі майстрів народної творчості (1939—41); закінчив Московський заочний народний університет мистецтв (1990). Працював із деревом, шамотом, фарфором; виконував розписи настінні та в техніці батик. 1964—66 створював натюрморти та пейзажі на замовлення товариства «Художник». 1967—85 разом з дружиною виготовляв великі підлогові вази на Баранівському фарфоровому заводі (Житомирська обл.). Разом із донькою та дружиною 1978—79 виконав розпис інтер'єру магазину «Казка» в Києві; 1981—83 брав участь у настінних розписах на теми казок в інтер'єрах дитячої бібліотеки м. Біла Церква (Київська обл.); 1984 виконав панно олійними фарбами для школи в с. Чкалове (Херсонська обл., співавт.). Деякі роботи С. зберігаються в Національному музеї українського народного декоративного мистецтва (Київ).

Фотоілюстрації

Основні твори

живопис — «Бійка півнів» (1963), «Сичі в гаю перекликались», «Хрущі над вишнями гудуть» (обидва — 1964), «Жар-птиця», панно «Ой вербо, вербо» (обидва — 1965), «Дуби» (1966), «Веселий дуб» (1976), «Стоїть гора високая» (1983), «Квітень за Берліном» (1985), «Лілея» (1990), «Сагайдачний» (1991), «Барани», «Рип-скрип» (обидва — 1994); декоративні тарелі — «Калина», «Жар-птиця», «Червоний птах», «Пташки» (усі — 1967); цикли — «Шевченківська липа» (1978—83), «Доля», «Гайдамаки» (обидва — 1988).

Рекомендована література

1. Глухенька Н. Петриківський стінопис у Києві // Київ. 1988. № 10;
2. Загаєцька О. Під зорею Петриківки: мистецька родина Тимченко-Скицюків // Образотворче мистецтво. 2008. № 2.

Бібліографічний опис:

Скицюк Іван Степанович / Н. О. Глухенька // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-883421>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).